 W Chrystusie

> Choćby drzewo figowe nie zakwitło i nie było plonu w winnicach, choćby i owoc oliwy zawiódł, i pola nie przyniosły żywności, trzoda zniknęła z owczarni, i nie było bydła w oborach; Ja jednak będę się radował w PANU, rozraduję się w Bogu mojego zbawienia.
>
> *— Habakuka 3:17-18*

Książka: Stary Testament / Habakuka
Tematy: Owocność, żniwo, radość, Zbawienie, wino, adoracja

Interpretacja:
Księga Habakuka jest jedną z najkrótszych w *Starym Testamencie*, a jednak nie ustępuje innym pod względem głębi i znaczenia. W tej księdze prorockiej odnajdujemy wezwanie do refleksji nad obecnością Boga pośród przeciwności losu i cierpienia, a omawiany tu fragment stanowi tego piękny przykład.

W Księdze *Habakuka 3:17–18* prorok opisuje sytuację skrajnego niedostatku i braku środków do życia. Mimo tego pozornego spustoszenia, wyraża on postawę ufności i nadziei pokładanej w Bogu.

W tym świetle fragment ten można odczytywać jako wezwanie do wiary w trudnych chwilach. Nawet gdy wydaje się, że wszelkie źródła utrzymania zniknęły, prorok podkreśla, że Bóg pozostaje obecny i działa w życiu swojego ludu. Przesłanie to jest niezwykle aktualne w naszych czasach, naznaczonych niepewnością, kryzysem gospodarczym oraz konfliktami społecznymi i politycznymi.

Jak jednak odnaleźć tę radość w Bogu? Jednym z najlepszych sposobów jest modlitwa i czytanie *Słowa Bożego*. Dzięki modlitwie możemy zwracać się bezpośrednio do Niego i prosić o siłę oraz mądrość niezbędne do dalszego kroczenia naprzód. Z kolei rozważając

Słowo Boże, możemy przypominać sobie dane nam przez Niego obietnice i czerpać siłę potrzebną do stawiania czoła życiowym wyzwaniom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A owoc sprawiedliwości jest siany w pokoju przez tych, którzy czynią pokój.
>
> *— Jakuba 3:18*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: Owocność, żniwo, pokój, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Werset z Listu św. *Jakuba 3:18* mówi nam o owocu sprawiedliwości, który jest zasiewany w pokoju przez tych, którzy wprowadzają pokój. Werset ten ma ogromne znaczenie w codziennym życiu, zwłaszcza gdy staramy się żyć w zgodzie z innymi i budować zdrowe relacje.

Kontekst tego wersetu

Aby w pełni zrozumieć znaczenie tego wersetu, warto przyjrzeć się jego kontekstowi. Trzeci rozdział Listu św. Jakuba omawia moc języka i to, jak nasz sposób mówienia może wpływać na innych. Rozdział ten rozpoczyna się od ostrzeżenia przed sądem, jaki czeka nauczycieli nadużywających mowy. *Jakub* porównuje również język do małego ognia, który może wyrządzić wielkie szkody. Następnie, w wersetach *13–18*, przedstawiona jest myśl, że mądrość pochodzi od Boga i objawia się w naszych czynach. Prawdziwa mądrość jest pokojowa, pełna miłości, współczucia i sprawiedliwości; przynosi ona owoc sprawiedliwości.

Co oznacza zasiewanie owocu sprawiedliwości w pokoju?

Owoc sprawiedliwości odnosi się do dobra, jakie zbieramy, gdy postępujemy właściwie. Jeśli żyjemy zgodnie z Bożą mądrością, nasze działania przyniosą pozytywne skutki – takie jak pokój, sprawiedliwość i harmonia – w naszych relacjach.

Sianie to proces, który wiąże się z podejmowaniem działań przygotowujących przyszłość. Zasiewając w pokoju, budujemy solidne fundamenty naszych relacji. Kiedy siejemy w pokoju, staramy się tworzyć atmosferę harmonii i równowagi – zarówno we własnym życiu, jak i w życiu osób z naszego otoczenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony człowiek, który ufa PANU, a którego nadzieją jest PAN. Będzie bowiem jak drzewo zasadzone nad wodami, które swoje korzenie zapuszcza nad strumieniem i nie zauważa, gdy upał przychodzi, ale jego liść pozostaje zielony. W roku suszy nie troszczy się i nie przestaje przynosić owocu.
>
> *— Jeremiasza 17:7-8*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: Owocność, błogosławieństwo, zaufanie

Interpretacja:
W 17. rozdziale Księgi Jeremiasza znajdujemy fragment, w którym prorok posługuje się obrazem drzewa zasadzonego nad wodą, aby ukazać znaczenie ufności Bogu oraz trwałej, niezachwianej wiary. Według *wersetów 7–8* tego rozdziału człowiek, który ufa Panu i na Nim polega, przypomina drzewo zasadzone nad strumieniami wód – takie, które

zapuszcza korzenie w stronę nurtu i pozostaje silne w chwilach przeciwności.

Co oznacza ufność Panu?

W Biblii ufność Panu oznacza całkowite poleganie na Nim, pokładanie w Nim wiary i nadziei oraz uznanie, że tylko On może poprowadzić nas właściwą drogą. Ufając Panu, decydujemy się powierzyć Mu nasze troski i niepokoje, wierząc, że ma On dla nas doskonały plan.

Warto zauważyć, że ufność Panu nie oznacza bierności. Zaufanie Bogu nie zwalnia nas z odpowiedzialności za podejmowanie decyzji i odpowiednie działanie. Oznacza raczej poszukiwanie Bożej woli i pozwolenie Mu, by kierował naszymi krokami.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli będziecie postępować według moich ustaw i przestrzegać moich przykazań, i wykonywać je; To ześlę wam deszcze we właściwym czasie i ziemia wyda swój plon, i drzewa polne wydadzą swój owoc.
>
> *— Kapłańska 26:3-4*

Książka: Stary Testament / Kapłańska
Tematy: Owocność, błogosławieństwo, żniwo, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:
Wersety *Kapłańska 26:3-4* mówią o tym, jak ważne jest przestrzeganie Bożych przykazań i wprowadzanie ich w życie codzienne. Ukazują nam one, że sama znajomość *Bożego Słowa* nie wystarczy; musimy je również zachowywać i postępować zgodnie z nim w

każdej chwili.

Przestrzeganie Bożych przykazań

Gdy postępujemy według Bożych przykazań i ich przestrzegamy, okazujemy nasze oddanie i miłość do Boga. Zasady te obejmują nie tylko konkretne nakazy zawarte w Biblii, ale także wartości i reguły definiujące życie pełne wiary i miłości.

Boże błogosławieństwo

Fragment Księgi *Kapłańskiej 26:3–4* podkreśla Bożą obietnicę zsyłania deszczu we właściwym czasie, aby ziemia i drzewa polne mogły wydać plon. Zawiera on jedną z największych obietnic, jakie Bóg składa swojemu ludowi, gwarantując stałe i namacalne przejawy Jego opatrzności oraz błogosławieństwa.

Znaczenie deszczu w Biblii

W Biblii deszcz symbolizuje Boże zaopatrzenie dla ludzkiego życia oraz odnowę ziemi. W całej historii biblijnej deszcz stanowił symbol Bożego błogosławieństwa dla Jego ludu, zwłaszcza w czasach suszy, głodu i niedostatku.

Z drugiej strony, Księga Powtórzonego Prawa wskazuje, że brak deszczu jest znakiem Bożego gniewu wobec ludu: *„Bo wówczas zapali się gniew PANA przeciwko wam i zamknie on niebo, aby nie było deszczu i aby ziemia nie wydała swego plonu, i szybko wyginiecie z tej dobrej ziemi, którą PAN wam daje” (Powtórzonego 11:17)*. Deszcz odgrywa kluczową rolę w życiu ludzi opisanych w Biblii, a jego obecność postrzegana jest jako przypomnienie o Bożej opatrzności i trosce.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg błogosławił im. Potem Bóg powiedział do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, napełniajcie ziemię i czyńcie ją sobie poddaną; panujcie nad rybami morskimi i nad ptactwem niebieskim, i nad wszelkimi zwierzętami, które poruszają się po ziemi.
>
> *— Rodzaju 1:28*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: Owocność, błogosławieństwo, stworzenie, seksualność, świat

Interpretacja:
Rodzaju 1:28 zawiera jedno z najbardziej znanych Bożych poleceń w Biblii. W tym wersecie Bóg błogosławi *Adama i Ewę* – pierwszych stworzonych ludzi – i nakazuje im, by byli płodni i rozmnażali się, napełniali ziemię i czynili ją sobie poddaną oraz panowali nad rybami, ptakami i zwierzętami.

Co oznacza nakaz, by być płodnym i rozmnażać się?

Nakaz, by być płodnym i rozmnażać się, oznacza, że Bóg stworzył ludzi, aby wydawali na świat potomstwo i zaludniali ziemię. Jest to istotne zadanie, mające znaczenie zarówno fizyczne, jak i duchowe. W sensie fizycznym Bóg pragnie, aby ludzie się rozmnażali i zapewniali przetrwanie swojemu gatunkowi. W sensie duchowym ludzkie rozmnażanie służy głębszemu celowi: realizacji Bożego planu wobec ziemi.

Co oznacza nakaz, by czynić ziemię sobie poddaną?

Nakaz panowania nad ziemią oznacza, że ludzie ponoszą odpowiedzialność za zarządzanie zasobami naturalnymi ziemi i sprawowanie nad nimi pieczy. Bóg umieścił ludzi w centrum wszechświata jako strażników i opiekunów swego stworzenia. Skoro ziemia jest domem ludzkości, naszym obowiązkiem jest troska o nią i jej ochrona.

W jaki sposób możemy sprawować władzę nad rybami, ptakami i zwierzętami?

Nakaz panowania nad rybami, ptakami i zwierzętami oznacza, że ludzie posiadają władzę zarządzania światem przyrody i panowania nad nim. Jest to część roli, jaką Bóg wyznaczył ludzkości. Panowanie nad rybami, ptakami i zwierzętami wiąże się z troską o nie oraz szacunkiem dla ich roli w ekosystemie. Oznacza również zapewnienie im wolności oraz ochronę przed wyzyskiem i okrucieństwem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg powiedział: Oto dałem wam wszelkie rośliny wydające z siebie nasienie, które są na powierzchni całej ziemi, i wszelkie drzewo mające owoc drzewa, wydające z siebie nasienie – będą one dla was pokarmem.
>
> *— Rodzaju 1:29*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: Owocność, jedzenie, życie

Interpretacja:
W tym biblijnym wersecie dostrzegamy Bożą dobroć i troskę o nowo stworzoną ludzkość. Po stworzeniu ziemi, niebios, zwierząt i ludzi Bóg udziela im błogosławieństwa zapewniającego przetrwanie: daje im wszelkie rośliny wydające nasiona oraz wszelkie drzewa rodzące owoce zawierające nasiona.

Pożywienie jest podstawową potrzebą człowieka, a omawiany werset ukazuje, jak Bóg przewidział tę konieczność i hojnie ją zaspokoił. Rośliny i drzewa stanowią źródło składników odżywczych niezbędnych do wzrostu i zdrowia ludzkiego organizmu.

Opis ten wyraźnie wskazuje, że spożywanie pokarmów roślinnych – a konkretnie warzyw i owoców drzew – zostało pierwotnie ustanowione przez Boga. Przyzwolenie na spożywanie mięsa i innych pokarmów niebędących pochodzenia roślinnego zostało udzielone ludzkości później, po potopie, w momencie zawarcia przymierza z *Noem*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*